

> NOVICE

Brezdomci ostajajo v Plečnikovem podhodu

POTEM ko je center za brezdomne v Plečnikovem podhodu v Ljubljani pred dobrim letom ostal brez najemne pogodbe in je bil v postopku deložacije, je prišlo do preobrata. Center in red uršulink sta namreč po mediaciji, v kateri sta posredovali Nadškofija Ljubljana in Slovenska karitas, sklenila poravnavo. Deložacija je preložena za največ dve leti, po tem roku bodo prostore zapustili. Pri tem jim je nadškof Stanislav Zore obljubil, da jim bo nadškofija omogočila nakup novih prostorov.

Kanadski folkloristi v Ljubljani

V sredo, 3. julija, so pred ljubljanskim magistratom zaplesali mladi iz Folklorne skupine Triglav iz kanadskega Winnipega. Folklorna skupina deluje že pol stoletja in si prizadeva predstaviti slovenske

pesmi in narodne folklorne ples. V teh letih je nastopala po mnogih mestih v Ameriki, Sloveniji, Italiji in Kanadi. Na tokratni turneji po Sloveniji je gostovala še v Gorici, Števerjanu, Izoli in Murski Soboti.

Festival pevskega talenta

SLOVENSKI otroški zbor (SOZ), projektni zbor, ki se vsako leto konec junija zbere v Zavodu sv. Stanislava, je letos pod vodstvom Damijana Močnika zapel skupaj z zborom iz Kanade, Toronto *Children's Chorus*. Nastopili so na Sveti Gori in v Slovenski filharmoniji, posebno pozornost pa so tokrat namenili skupini fantov, ki so že mutirali.

Kolesarski Tour prečkal Taizé

KOLESARSKA dirka po Franciji, ki ima ponovno močan slovenski pridih, je letos prvič potekala skozi Taizé. Prebivalce okoliških vasi in mlade, ki so bili tam na duhovnih počitnicah, so

povabili k sodelovanju v posebnem programu. Med drugim so naredili razstavo, ogromen zemljevid z naslovom *Tour de solidarite*. »Medtem ko smo tukaj v miru in opazujemo dirko, se po svetu dogaja marsikaj – in na to so opozorili,« je za *družina.si* povedala Saša Mesec, ki je bila na duhovnem tednu z družino.

Britanska veleposlanica, ki je postala »prava Slovenka«

Njena ekscelenca Tiffany Sadler, veleposlanica Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske v Republiki Sloveniji, se letos poslavlja s svojega položaja. 10. julija je sedla na vlak in (službeno) za vedno zapustila našo deželo. »Ta štiri leta v Sloveniji so bila čudovita izkušnja. Na začetku je bilo seveda precej težko, prišla sem na začetku koronaepidemije in to je bil resnično zahteven čas za nastop

položaja veleposlanice. Nisem smela zapustiti pisarne in se srečevati z ljudmi, zato je bilo spoznavanje in razumevanje vaše države precejšen izziv. Tudi to je namreč del nalog veleposlanika,« je povedala v pogovoru, ki ga je pred odhodom dala za spletno Družino.

Dogodki, ki so zaznamovali mandat

V času njenega mandata se je tudi v Združenem kraljestvu ve-

> OSEBNO: JOŽE KOPEINIG

Že 70 let dela za misijone

Jože Kopeinig je vodenje Slovenske misijonske pisarne v Celovcu predal nasledniku

Jože Kopeinig že od leta 1954 dela za misijone. V častitljivi starosti je po 56 letih vodenja predal vodenje misijonske pisarne v Celovcu v roke mlajšega naslednika Hanzeja Rosenzopfa.

Po želji škofa dr. Jožefa Köstnerja je že dve leti po kaplanski službi v Dobrli vasi prevzel vodstvo doma Sodalitas v Tinjah in poslovodstvo Dušnopastirskega urada ter skrb za slovensko Katoliško mladino. Pove, da so mu bila vsa področja neznana, sploh zato, ker si ni mogel predstavljati in še manj želeli, da bi moral preživeti toliko let v pisarnah ter v osrednjih dušnopastirskih odgovornostih. Rad je bil med ljudmi na župniji, a se je moral spoprijeti z novimi in pastoralnimi nalogami. »Nikdar ne obžalujem, da

sem po želji škofa rad sprejemal različne pastoralne dejavnosti. Med njimi prav gotovo zavzema misijonsko delo prvo mesto.«

Ogrel za misijone

Že v semenišču je prejemal revijo *Katoliški misijoni* in tako spoznal oba navdušenca, Lada Lenčka in Franca Sodja, ter se ogreval za to bistvo evangelizacije, za misijone. Slovenski salezijanci, ki so leta 1945 prišli na Koroško in pri nas zelo spodbujevalno delovali, so že zgodaj začeli s posebno akcijo: duhovna in finančna podpora misijonskih bogoslovcev.

Kot vodja Slovenske misijonske pisarne je stopil na te zrahljane in rodovitne grude. Pove, da so od takrat do danes duhovno in finančno podprli skoraj 4.000

misijonskih bogoslovcev, ki kot mladi duhovniki med svojimi rojaki širijo Kristusov evangelij ljubezni in usmiljenja.

Misijonski simpozij

Spominja se, kako sta Ladislav Lenček in Franc Sodja, ki sta oba več mesecev živela pri njem v Tinjah, in on začeli pripravljati program za drugi vseslovenski misijonski simpozij, pri katerem naj bi sklepali o štirih pomembnih odločitvah za vzajemno misijonsko poslanstvo v Sloveniji, kakor tudi v zamejstvu in izseljenstvu. V navzočnosti nadškofa dr. Alojzija Šuštarja, s katerim sta bila nekaj mesecev prej na obisku slovenskih misijonarjev v Zambiji in na Madagaskarju, so določili štiri pomembne ukrepe.

TATJANA SPLICHAL

liko dogajalo: platinasti jubilej kraljice Elizabete II., njena smrt in kronanje kralja Karla III. »To je bil res izreden čas. Opazovati odziv ljudi v Sloveniji je bilo zelo ganljivo in občutila sem neizmeren ponos, da sem bila veleposlanica Njenega veličanstva.« Poudarila je, da so ti dogodki najbolj zaznamovali njeno obdobje v Sloveniji.

Kot največje dosežke svojega mandata je omenila povezovanje v Natu

21

1941

SE je rodil v Št. Petru na Vašinjah v družini s šestimi otroki.

1954

ZAČEL delati za misijone.

1968

PREVZEL vodstvo misijonske pisarne v Celovcu.

1986

POBUDNIK vseslovenskega misijonskega simpozija v Tinjah.

56

LET vodi katoliški dom Sodalitas v Tinjah.

2024

PREDAL vodstvo misijonske pisarne v Celovcu mlajšemu nasledniku.

Ustanovitev misijonske pisarne v Ljubljani, ki naj bi spodbujala in koordinirala vse misijonske akcije. Ustanovitev novega glasila *Misijonska obzorja* namesto *Katoliški misijonar* v Argentini, in celovškega *Misijonskega lista*. Ustanovitev MIVA Slovenija z začetno pomočjo MIVA Avstrije. MIVA pomaga misijonarjem z nabavo prevoznih sredstev: koles, motornih koles, avtomobilov, čolnov, tudi kdaj kakega malega letala. Spomni, da se je MIVA Slovenija zelo hitro in uspešno razvila v močno solidarnostno ustanovo, ki zdaj ne podpira samo svojih slovenskih misijonark in misijonarjev, tem-

več pomaga tudi škofom ter duhovnikom domačinom v Afriki. Tudi Krištofova nedelja je postala pojem za solidarnost voznikov in voznic, da darujejo za vsak srečno prevožen kilometer en cent evra za MIVA Slovenija.

In četrto, ustanovitev organizacije za laike, misijonarke in misijonarje, da se dobro pripravijo za krajšo ali daljšo pomoč misijonarjem v različnih deželah. Že v Argentini je Franc Sodja pripravljaj mlade za to sodobno misijonsko poslanstvo. Tudi danes se mladi iz različnih poklicev »poda-jo na misijonsko pot«, seveda po temeljitih pripravah doma. V tem

vidi prepričljivo znamenje, da se mladi radi odločajo za solidarnostno pomoč ubogim po svetu.

Pomoč Pedru Opeki

Dvakrat letno si dopisuje z vsemi slovenskimi misijonarkami in misijonarji ter jih rad sprejema v Tinjah, kadar so doma na zasluženih počitnicah in se oglašajo za raznovrstno pomoč. Misijonarke in misijonarji so pri njem vedno dobrodošli.

V posebno srečo si šteje, da je že pred leti osebno spoznal misijonarja Pedra Opeko, ki ga je prvič obiskal na Madagaskarju skupaj z nadškofom Šuštarjem in z bivšim laiškim misijonarjem Markom Vilfanom. To srečanje je obrodilo v minulih dvajsetih letih zelo vidne sadove. S pomočjo dveh dokumentarnih filmov v režiji Mirka in Danijela Bogataja ter Ivana Klariča so mogli nagovoriti in navdušiti tudi nadaljnje dobrotnike po Avstriji, da so do zdaj financirali že 600 hiš za smetiščarje v njegovem središču Akamasoa - dobri prijatelji.

»Misijonska dimenzija evangelizacije sveta je bistvena za Cerkev. To sem si duhovno vgradil tudi v svoje duhovniško služenje. Zato rad in s hvaležnim srcem priznam, da me je življenje in delo za misijone ob vseh drugih dušnopastirskih dogodkih in radostih najbolj osrečevalo.«

Dobri in zvesti prijatelji

Na svojo duhovniško pot gleda z veliko hvaležnostjo. »Čudim se, da me je Bog izbral za to izjemno poslanstvo, ker sem od enajstega leta življenja naprej želel biti duhovnik in do danes niti tisočinke sekunde nisem dvomil, da me je Bog v vseh letih varno vodil mimo vseh čeri ali stranpoti.«

Njegovo novomašniško in življenjsko geslo je: Božja pota so milost in usmiljenje. Njegov klic je ljubezen! »Zavedam se, da ima Bog veliko potrpljenja z vsemi, ki jih ljubi in ki mu zaupajo tudi svoje tihe boli. Če mi dobri Bog nakloni še kako leto, bom naslednje leto smel obhajati zahvalno bogoslužje z biserno mašo.«

Pove, da imajo v njegovem življenju dobri in zvesti prijatelji svoje posebno mesto in jim je za mnoge spodbude in tudi svarila zelo hvaležen. Doda, da bi se rad do konca svojih zemeljskih dni ravnal po izjemnih besedah dobrega papeža Janeza XXIII., ki jih je zapisal v svojem dnevniku: »Človek je največji, kadar kleči, najlepši, kadar moli, najmočnejši, kadar odpušča, Bogu najbolj podoben, kadar ljubi.«

IVO ŽAJDELA

ivo.zajdela@druzina.si

► UJETO V OBJEKTIV

ORATORIJ v Poljanah nad Škofjo Loko, ki se ga udeležuje 220 otrok, vodi pa ga 66 animatorjev, je obiskal škof Anton Jamnik in zanje daroval sv. mašo. / JOŽE PLUT

SALEZIJAN-SKI duhovnik Andrej Baligač je brata Draga ob njegovem življenjskem jubileju spremljal na kolesarskem romanju do Medžugorja. / OSEBNI ARHIV

NOVOMAŠNIKA Mel in Luka v družbi Tilna Kocjančiča, leta 2021 posvečenega koprškega novomašnika. Ujeti v objektiv na prijateljskem druženju na vrtu koprške škofije. / TATJANA SPLICHAL

NA prvi petek v juliju so se pri maši za slovenske mučence spominjali Anice Drobnič z Blok. Na fotografiji njeni sorodniki z Romano Bider, pobudnico maš za slovenske mučence. / TATJANA SPLICHAL

Matjaž Križnar, ravnatelj Misijonskega središča Slovenije

Gospod Jože Kopeinig je eden najbolj zagnanih misijonskih delavcev, kar jih poznam. Njegov vpliv sega s Koroške tudi v matično domovino in med slovenske izseljence prek morja. Že kot dijak je organiziral misijonski list, skozi dolga leta je v Tinjah sprejemal slovenske misijonarje in jim na razne načine pomagal. Na njegovo pobudo so bile ustanovljene Misijonska pisarna v Ljubljani, slovenska veja organizacije MIVA in enotno misijonsko glasilo *Misijonska obzorja*. S posebnim veseljem gradi tudi Koroško vas na misijonu Pedra Opeke na Madagaskarju. Vsega tega ne bi dosegel brez trdne vere v živega Boga, odločnega značaja in jasne vizije, ki sta poleg neumornega navdušenja njegov prepoznavni znak. Ob njegovem misijonskem zgledu dobivamo poseben misijonski navdih.

ob vojni v Ukrajini, gostovanje podnebne konference COP26 v Glasgowu v času slovenskega predsedovanja Svetu Evropske unije, ustanovitev kluba Slovencev, ki so študirali v Združenem kraljestvu, Alumni UK. Spomnila se je tudi gostovanja pevskega zbora britanskega parlamenta ter praznovanja 20. obletnice članstva Republike Slovenije Natu. »Res lahko rečem, da so bila zadnja štiri leta kar živahna.«

Britanska veleposlanica v poslavljanju je delila tudi svoje vtise spoznavanja Slovenije, ki si jo je za svojo diplomatsko službo izbrala predvsem, ker je slišala, da smo Slovenci gostoljubni ljudje. Še preden je nastopila službo v Ljubljani, se

je učila slovenščine. Kot pravi, je to »čudovit, speven jezik. Zelo rada imam dvojino!«

Slovenija ji je k srcu prirasla tudi zaradi gora. Kot ljubiteljska alpinistka se je med drugim povzpela na Triglav, kjer si je ogledala Triglavski ledenik. »Bilo je čudovito jutro in videli smo vse do morja, kar se ne zgodi vedno.« Poleg triglavskega ima v svojem planinskem dnevniku še kar nekaj drugih žigov, ostajajo pa tudi prazni okvirčki, ki so dober razlog, da se še vrne v Slovenijo, kjer se je v teh štirih letih resnično »udomačila«.

Celoten intervju najdete s klikom na QR kodo ali na druzina.si.

MOJCA MASTERL ŠTEFANIČ
mojca.stefanic@druzina.si

Spoznajte

MINCO MAROV
iz Spodnje Savinjske doline

Popotnica, prostovoljka,
učiteljica in nekdanja
hmeljska princesa

